



Bože, zanevřel jsi na nás natrvalo?
Tvůj hněv dýmá proti ovcím, které paseš.
Rozpomeň se na svou pospolitost,
kterou jsi před věky získal, na svůj dědičný kmen,
jež sis vykoupil, na horu Sijón, kde bydlíš.
Zaměř kroky vzhůru k trvajícím spouštím,
ve svatyni nepřítel vše zničil.
Ve tvém shromáždění zněl řev protivníků,
svá vítězná znamení tu postavili. Ví se, že tak,
jako když se zvedá šířočina vzhůru v spleti stromů,
nyní otloukali řezby ve svatyni sekerou a mlatem.
Tvou svatyni podpálili a příbytek
tvého jména znesvětili, strhli k zemi.
V srdci si řekli: "Jejich rod úplně vyhubíme!
" Vypálili všechna místa Božích
shromáždění v zemi.
Svá znamení nevidíme, proroka už není,
neví nikdo z nás, co přijde. Jak dlouho se,
Bože, smí protivník rouhat? Smí nepřítel znevažovat
trvale tvé jméno? Proč stahuješ ruku nazpět?
Zvedni svou pravici z klína, skoncuji s nimi!

Bůh je můj Král odedávna, on uprostřed
země koná spásné činy. Svou mocí jsi
rozkymácel moře, drakům na vodách
roztráštěl hlavy, rozdrtil jsi hlavy livjátana,
dals ho sežrat hordě divé sběře,
rozpoltil jsi skálu, vytryskl pramen i potok,
vysušil jsi mocné říční toky.
Tobě patří den, i noc je tvoje,
tys upevnil světlo noci i slunce,
ty sám jsi vytyčil veškerá pomezí země,
vytvořils léto i zimu.



Žalm 74



Hospodine, rozpomeň se na rouhání
nepřítele, na zbloudilý lid,
jenž znevážil tvé jméno.
Nevydávej život své hrdličky dravci,
na život svých ponížených nikdy
nezapomeň, přihlédni ke smlouvě!
Plno doupat násilí je v temných
koutech země. Kéž zdeptaný
není znovu tupen,
ponížený ubožák ať chválí tvoje jméno!
Povstaň, Bože, a své pře se ujmí,
rozpomeň se, že ti bloud utrhá denně.
Nezapomeň na křik protivníků, na ten
ustavičně stoupající hukot útočníků!